

ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ Ι.Μ. ΑΥΤΟΥ

«Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εὐροῦσα ὡς ἐπόθει τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἢ Χάρις τοῦ Παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· οὗ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστόν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἓνα Υἱόν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου καὶ μαρτυρούμενον τῷ φωνῇ τῇ πατρῷᾳ. Αὐτόν ἰκέτευε, Αὐτόν δυσώπει, Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ ὁμόνοιαν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ σωτήριος Χάρις τοῦ ἐπιφανέντος Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, συνήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον τῆς ἀσκήσεως τοῦ σήμερον ἑορταζομένου καὶ τιμωμένου Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, διὰ νὰ δοξολογήσωμεν καὶ εὐχαριστήσωμεν τὸν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν.

Τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, ἀγαπητοί μου, ἀπεκαλύφθη σκιωδῶς εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ εἰς τὸν Προφήτην Μωϋσέα· ἐφανερώθη σαρκικῶς καὶ σωματικῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ διὰ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας εἰς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ. Ἐγνώσθη δέ τό πλήρωμα πάσης δικαιοσύνης διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, ἔνθα ἐχαρίσθη εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν διὰ τῆς τοῦ ὕδατος ἀνακαινίσεως καὶ ἀναπλάσεως τῆς ἐκ τῆς ἁμαρτίας παλαιωθείσης ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως.

Τοῦ μυστηρίου τούτου τῆς θείας Οἰκονομίας μέτοχος καὶ κοινωνός ἐγένετο ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖον ἐνεσκήνωσεν εἰς τὴν καθαρὰν αὐτοῦ ψυχὴν ὡς ἄχραντον φῶς. Τό φῶς δέ τοῦτο εἶναι τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, τό φῶς τό ἀπρόσιτον, τό φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Τοῦτο ἀκριβῶς τό φῶς ἔλαμψεν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν.

«Θεοφανείας ὁ καιρός», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας, «Χριστός ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστός γάρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τό πρόβατον ζητῶν τό θηριάλωτον καὶ ἀνευρών εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαχνος εἰς τὸν παράδεισον, αὐθις. Χριστός ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε».

Ὦντως, ἀγαπητοί μου, «Θεοφανείας ὁ καιρός». «Θεοφανείας δέ ὁ καιρός» εἶναι ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἔνθα ὁ Χριστός φανεροῦται/ἐπιφαίνεται εἰς ἡμᾶς εἰς τὸν πνευματικόν Ἰορδάνην, δηλαδή εἰς τό μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς μετανοίας, ἀπ’ ὅπου ἀντλοῦμεν τό πνευματικόν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν μας.

«Θεοφανείας καιρός» εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας, ἔνθα ὁ Χριστός ἐπιδημεῖ σαρκικῶς εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀναζητῶν τό θηριάλωτον πρόβατον τό ταλαίπωρον, δηλαδή τόν ἄνθρωπον, διά νά τόν ἐπανεισαγάγῃ εἰς τόν παράδεισον. Διά νά τόν ἀποκαταστήσῃ μέ ἄλλα λόγια εἰς τήν πρώτην αὐτοῦ ἐλευθερίαν, εἰς τό φῶς τῆς γνώσεως, τό φῶς τῆς ἀληθείας.

Τοῦ καιροῦ τούτου τῆς ἀγίας Θεοφανείας, ἀνεδείχθη πιστός οἰκονόμος καί μάρτυς ἀψευδής καί ἐπόμενος τοῦ Χριστοῦ καί ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος μιμούμενος τόν τῆς ἐρήμου κήρυκα τῆς μετανοίας Ἰωάννην τόν Πρόδρομον ὡς ψάλλει ὁ ὕμνωδός: «ἐξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστός προελήλυθεν· ἐν τῇ κολυμβήθρα δέ, Θεοδόσιος γεννηθεῖς διά Πνεύματος Ἁγίου, ἐρημοπολίτης γέγονε τοῦ Ἰησοῦ ἐπόμενος».

Τόν μέγαν τοῦτον τῆς ἐρήμου πολίτην καί Θεοφόρον Ὅσιον Θεοδόσιον παρακαλέσωμεν καί ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, ἐνθέως μετά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅπως ἰκετεύῃ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ «δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ἰδιαιτέρως δέ τῇ περιοχῇ ἡμῶν, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην καί μέγα Αὐτοῦ ἔλεος». Ἀμήν».